

Beste Jan Karel,

Zonder dat we intens hebben samengewerkt, hebben onze wegen elkaar jarenlang gekruist. Meer dan 50 jaar geleden mocht ik tijdens een sporttoernooi in Groningen je fiets lenen, rond 40 jaar geleden bleken we allebei geïnteresseerd in het handelsreizigersprobleem, waarbij mijn daadwerkelijke interesse overigens aanmerkelijk korter duurde en beperkter was dan de jouwe, ongeveer 15 jaar geleden maakten we beiden deel uit van het bestuur van de Akademie Raad voor Wiskunde en enkele jaren geleden zaten we samen in een commissie van de KNAW waarin we advies uitbrachten over het nationale rekenonderwijs. Daar tussendoor vroeg ik je raad bij het samenstellen van een commissie en vroeg ik je aandacht voor een kwestie die mij verontrustte. Ik zal ongetwijfeld nog wat vergeten zijn.

Wat ik zeer in je waardeer en me af en toe jaloers maakt is de rustige, vastberaden wijze waarop je je taken vervult. Goed inschattend wat haalbaar is, je doel in de gaten houdend en contacten leggend waar dat nuttig is. Je kunt je bedoelingen ook goed verwoorden en ziet ze in perspectief. Nadat een commissie-verslag onder je voorzitterschap gemaakt is, ga je het ook gebruiken om het beoogde voorstel te realiseren. Wiskundigen hadden nogal de neiging om te denken dat hun ideeën zo goed waren, dat ze direct omarmd en uitgevoerd zouden worden. In de tijd dat je directeur van het CWI was, is dezelfde lijn gevolgd. Het CWI is betrekkelijk onopvallend en met een duidelijk beleid bestuurd en verschillende vacatures zijn door uitstekende wetenschappers opgevuld. Daarbij had je ook oog voor de bijzondere plaats die het CWI in de Nederlandse wiskunde inneemt.

Ik wens jou en je vrouw, die ik eveneens waardeer, nog vele gelukkige jaren toe. Onze wegen zullen vast elkaar af en toe nog kruisen. Dat zal me een genoegen zijn.

Met hartelijke groet,
Rob Tijdeman